

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Idem mos usurpatus ab antiquis Rom. Pontificibus, in Decretis suis edendis per provincias. Siricius eam curam imponit Himerio Tarraconensi Episcopo. Necessaria erat decretorum novorum Siricij ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

bat, ad Orientales mittitur, non injuria extorquendi, ut nunc agitur, ad sensum, sed instruenda universorum conscientia consuetudine.

Can. i. Conc. Eph. in 6. Synodo, ubi dicitur, quod si quis aliquid contra ista decreta fecerit, anathema sit.

VI. Sed, ut ego quidem existimo, nihil ad præsentem disputationem accommodatius proferri potest epistola Concilij Ephesini ad singularum provinciarum & civitatum Episcopos, Presbyteros, Diaconos, & universum populum data, qua synodus omnes certiores reddit de iis quæ adversus Celestij Pelagique hæresim, Ioannem Antiochenum, & confortes ejus factionis, decreta erant, his verbis peremptoriis: *Quoniam autem oportebat & absentes à sancta synodo, norantisque in urbibus & provinciis, ob aliquod impedimentum, sive ecclesiasticum, sive corporum, non ignorare que de ipsis sunt constituta.* Qua epistola describuntur nomina Episcoporum quos à communione Concilium excluderat, ne scilicet literas formatas & communicatorias ab illis acciperent, vel ad illos darent, ut Concilij Sardicensis epistola jam olim hunc ritum explicuerat. à quo comprobando nunc abstineo, quia res est omnibus notissima.

VII. Eandem rationem secuti sunt Romani Pontifices in Decretis suis per provincias promulgandis. Quod patet ex verbis Siricij, qui ad Himerij Tarraconensis Episcopi consultationes cum graviter respondisset, illi dat in mandatis ut quinque provinciarum Hispaniæ Episcopis, id est, Tarraconensis, Carthaginensis, quæ deinde Toletana vocata est, Beticæ, Lusitanæ, & Galliciæ, vicinis hinc & inde provinciis, id est, Narbonensi, & Elusanæ, decreta sua insinuet, ne scilicet in posterum se ignorantia juris tueri possint: *Quoniam nulli Episcoporum statuta sedis apostolicæ vel canonum definita ignorare sit liberum, ut ait ille, scilicet ea quæ semel edita sunt, qualia erant pleraque quæ tantum Siricius decretis suis renovabat, & hæc ad tua consulta rescripsimus, inquit, ut in omnium cœpiscoporum nostrorum perferri facias notionem, & non solum eorum qui in tua sunt diœcesi (id est, provincia) constituti, sed etiam ad universos Carthaginenses, Beticos, Lusitanos, atque Callaicos, vel eos qui vicinis collimitant hinc inde provinciis, hæc quæ à nobis sunt salubri ordinatione disposita, sub literarum tuarum prosecutione mittantur. Et quoniam statuta sedis apostolicæ vel canonum venerabilia definita nulli Sacerdotum Domini ignorare sit liberum, utilius tamen & pro antiquitate sacerdotij tui dilectioni tuæ admodum poterit esse gloriosum, si ea quæ ad te speciali nomine generaliter scripta sunt, per unanimis tue sollicitudinem in universorum fratrum nostrorum notitiam perferantur, quatenus & quæ à*

Siricius in decretis cap. 15.

nobis non inconsultè, sed providè, & sub nimia cautela & deliberatione, sunt salubriter constituta, intemerata permaneant, & omnibus in posterum excusationibus aditus, qui apud nos nulli patere poterit, obstruatur.

Sanè adeo erat necessaria Decretorum Siricij per provincias promulgatio, in eo saltem jure quod novum condebat, nempe de Sacerdotum dejectione qui ab uxoris non abstinere, ut Innocentius de hoc capite ab Exuperio Episcopo Tolosano consultus rescripserit disparem esse conditionem illorum ad quos non pervenit forma ecclesiasticæ disciplinæ quæ ab Episcopo Siricio per provincias commeaivit, & eorum qui formam vivendi à Siricio missam scivisse deteguntur. Illis enim ignorantia venia remitteretur, ita ut de cetero penitus incipiant abstinere; hi autem sunt omnibus modis submovendi. Idem Innocentius, cum Relationi Antiocheni Episcopi respondisset, *Gravitas itaque tua, inquit, hæc ad notitiam cœpiscoporum, vel per synodum, si potest, vel per harum recitationem faciat pervenire; ut quæ ipse iam necessariò percunctatus es, & nos elimatè respondimus, communi omnium consensu studioque serventur.*

Innoc. ep. ad Exup. Tit. in Decret. c. 11.

Innoc. ad Alex. ep. Ant. in Decret. cap. 47.

VIII. Cum Zozimus Episcopum Arelatensem nova dignitate ornare vellet, nempe ut sine illius Episcopi formata epistola nullus Clericorum è Galliarum provinciis Romam veniens, in communionem Romani Pontificis susciperetur, Decretum suum publicè per provincias proposuit: *Quam auctoritatem, inquit, ubique nos misisse manifestum est, ut cunctis regionibus innotescat id quod statuimus omnimodis esse servandum.*

Zozim. ep. ad Arel.

Hanc regulam amplexus est Summus ille Pontifex Leo, qui datam ad Nicetam Aquileiensem Metropolitanam epistolam hoc mandato claudit: *Hanc autem epistolam nostram, quam ad consultationem fraternitatis tuæ emisimus, ad omnes fratres & comprovinciales tuos Episcopos facias pervenire, ut omnium observantia data prosit auctoritas.* Ab hac consuetudine manat quòd idem Leo Galliarum Episcopos certiores reddit de damnata Eutychetis hæresi in Synodo Chalcedonensi, & dejecto Dioscoro: *Nam fratres mei, qui vice mea Orientali synodo præfuderunt, quæ acta retulerint significo.* Non solum autem in iis quæ fidem respiciunt, sed etiam in iis quæ ad disciplinam pertinent, hunc ordinem secutus est Leo in Galliarum provinciis. Etenim cum Theodorum Forojuliensem qua ratione pœnitentiæ beneficium agris concedendum esset literis suis monuisset, addidit: *Hæc autem quæ ad interrogationem tuam respondi, ne aliquid contrarium sub ignorantia*

Leo ep. ad Nicet. Aquil. in Decret. Leonii cap. 41.

Leo ep. ad Theod. Forojul.